

[Finansministeren.]

om beskæftigelse af arbejdsløse, der hidtil har modtaget maksimumsdagpenge, og at der ikke er behov for accessoriske varekøb m. v.

I de tilfælde, hvor der er tale om ansættelse af personer, der ikke modtager maksimumsdagpenge, vil det offentliges udgift til understøttelse ikke falde med et helt så stort beløb som angivet, men der vil under alle omstændigheder kunne regnes med en væsentlig nedgang i de offentlige udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse og andre sociale ydelser.

Når der i den tidligere besvarelse ikke er taget højde for eventuelle accessoriske varekøb m. v., skyldes det først og fremmest, at det er meget vanskeligt at angive nogen rimelig størrelsesorden uden at få konkretiseret, inden for hvilke områder der skal ske en forøgelse af antallet af offentligt ansatte med de 25.000.

Når det er valgt at se bort fra størrelsen af disse udgifter i dette meget simple regnestykke, har det sin forklaring i det velkendte forhold, at lønandelen udgør en meget væsentlig andel af de samlede offentlige udgifter til varer og tjenester. Også inden for det offentlige vil der være udgifter forbundet med oprettelse af stillinger, men i mange tilfælde vil disse udgifter være yderst begrænsede. Hvis man forestillede sig ansættelse af et meget stort antal af de ledige inden for det offentlige, ville disse udgifter selvsagt blive gradvis større.

Der er således ingen tvivl om, at det er muligt at fjerne en stor del af arbejdsløsheden ved en forøgelse af antallet af offentligt ansatte, uden at det vil have væsentlige statsfinansielle virkninger, idet der jo tillige bliver tale om øget skatteprovenu. Når det på den anden side ikke er realistisk i større omfang at løse arbejdsløshedsproblemet ad denne vej, skyldes det naturligvis først og fremmest hensynet til betalingsbalancen. I en situation med et stort underskud på betalingsbalancens løbende poster vil der ikke være plads til en så stor ekstra ekspansion af det samlede indenlandske forbrug, at det kan afskaffe arbejdsløsheden. Dette gælder naturligvis specielt, hvis det drejer sig om en ekspansion af det private forbrug, der har et meget stort importindhold, men også for det offentlige forbrug vil der som følge af de afledte virkninger komme en forøgelse af importen. Det vil derfor ikke være realistisk at afskaffe den samlede arbejdsløshed alene ved en forøgelse af det offentlige forbrug.

Inden for en del områder kan det i den nuværende økonomiske situation være rimeligt at øge antallet af offentligt ansatte, fordi det på lang sigt vil vise sig at være en reel besparelse.

Men forbedringen af beskæftigelsessituationen må generelt komme via en forbedret konkurrenceevne, der kan styrke eksporterhvervene og de importkonkurrerende erhverv. Noget sådant vil ikke kunne ske ved nogen patentløsning, men vil kræve en langsigtet økonomisk politik, som regeringen vil lægge op til ved den kommende augustsamling i fortsættelse af augustforliget 1976.

Af *Poulsgaard* (FP) til undervisningsministeren (8/7 77):

»Vil ministeren give fyldestgørende oplysninger om økonomien bag Den Rejsende Højskoles nyerhvervelse – skibet, der skal på krydstogt til Middelhavet – og specielt om, hvorvidt de unge mennesker, der deltager i disse kurser, modtager mere i understøttelse end andre højskoleelever?«

(Spm. nr. 373).

Begrundelse.

Det Nødvendige Seminarium i Tvind, Den Rejsende Højskole, Efterskolen og Møllelauget optager jo befolkningen særlig meget i Vestjylland, og sidste år var der et besøgstal fra hele landet på langt over 70.000 mennesker.

Som det er ministeren bekendt, stemte fremskridtspartiet under finansloven for bevillinger til Det Nødvendige Seminarium og dets foreninger i Tvind, men forudsætningen må være, at det ikke koster skatteyderne mere end andre seminarier og højskoler pr. elev.

Undervisningsminister *Ritt Bjerregaard*s svar (20/7 77):

Det er en forudsætning for statstilskud i henhold til højskoleloven og loven om statsstøtte til visse private skoler, at den kursusvirksomhed, hvortil der ydes tilskud, foregår inden for rigets grænser i skolen.

Den Rejsende Højskoles virksomhed har lige fra skolens start bestået af en godkendt del, hvortil der ydes statstilskud, og en ikke godkendt del, der omfatter skolens rejsevirkomhed.

Denne rejsevirkomhed har eleverne udelukkende selv finansieret, idet skolen i den pe-